

DE KLAP 2026-04
augustus 2026

Redactie: Rob van de Pieterman
E-mail: rvdpieterman@hotmail.com

Dit keer bijdragen van:
Kees Tervoort, Annie Akerboom, Niek Mannes, Mart Pot,
Joep Hanssen en Ger Mijnen.

NOG STEEDS VAKANTIE!

- Kees Tervoort -

Beste filmvrienden,

De meesten van u zijn ongetwijfeld nog volop in vakantiesfeer en misschien nog helemaal niet toe aan het plannen van de (film)agenda voor het komend najaar. Toch komt dat najaar met rasse schreden naderbij en het lijkt me daarom niet verkeerd om nog even wat zaken in uw herinnering terug te roepen.

Op 12 september komt **Auke de Witte** voor een masterclass naar Heiloo! Auke komt uit Friesland en is een van de beste amateurfilmers van ons land. Hij maakt prachtige speelfilms die zo goed als altijd nationaal en zelfs internationaal in de prijzen vallen. Laat deze middag niet aan u voorbijgaan! (Zie ook de bijdrage van Niek Mannes op bladzijde 4 van deze KLAP)

Op 4 oktober zal in "De bioscoop van de Bollenstreek" **Floralis** voor de vijfde keer in Lisse het **ASF**, oftewel het **Amateur Speelfilm Festival** plaatsvinden. Het is dus een

jubileumjaar. Het programma is alweer volledig gevuld met prachtige speelfilms, die u eigenlijk als filmliefhebber niet mag missen! Vanwege dit jubileum zijn er voor de bezoekers ook nog een aantal speciale verrassingen te verwachten. Ook leuk is dat we in de jury dit jaar o.a. Maarten Bun mogen verwachten. En waarom is dat zo leuk?

Nou, diezelfde **Maarten Bun** komt *dinsdagavond 6 oktober* voor ons films vertonen **In De Hoofdról!** Dat gaat gebeuren in het clubhuis van **AMFI'66** in Hillegom vanaf 20:00 uur. Zoals u gewend bent, is de toegang gratis. **Maarten Bun** is een Nederlandse filmmaker, regisseur en cameraman die oorspronkelijk afkomstig is uit Lisse. Hij heeft meer dan 20 jaar ervaring in de filmwereld en maakt documentaires, speelfilms en in opdracht ook commerciële producties.

Eén van zijn belangrijkste films is "**De Mannen van Bronbeek**". In juni 2026 bracht hij deze documentaire uit, die onder andere te zien was in Cinema Floralis in Lisse. De film volgt vier Nederlandse veteranen in het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen Bronbeek die vertellen over hun jeugd in de Tweede Wereldoorlog en hun uitzendingen naar Nederlands-Indië, Korea en Nieuw-Guinea. Komt allen!

In voorgaande 'KLAPPEN' hebben we het al diverse malen gehad over het **Cine-NOVAweekend**, het 48-uursproject van de NOVA. Van 16 t/m 18 oktober zal **Hotel De Witte Bergen** in Eemnes ruimte bieden aan 6 groepen "rappe" filmers. Elke groep krijgt **gratis** een kamer met ontbijt. De films zullen gedraaid worden tijdens het NOVA Film Gala in Beeld & Geluid in Hilversum en ook de prijs van **€ 250,00** contant zal daar aan de winnaar worden uitgereikt! **De inschrijving is nu gesloten. Nu nog inschrijven is helaas niet meer mogelijk.** Heel aardig is dat Ton Zeegers van onze club AMFI'66 heeft aangeboden het hele weekend aanwezig te zijn en een Aftermovie/werkmovie te maken.

Op 24 oktober organiseert de NOVA de **NOVA Filmdag**. Dat wordt een dag in het **Huis van Eemnes**, Noordersingel 4 in Eemnes, aanvang 10:00 uur. Eemnes kent u waarschijnlijk wel omdat het Hotel De

Witte Bergen daar is gevestigd. Wij gebruiken dat hotel ook vaak tijdens het NOVA Film Gala in Hilversum. Tijdens die dag **wil de NOVA laten zien wat filmmaken tegenwoordig inhoudt**. Dat wil zeggen dat er niet alleen film te zien zal zijn, maar dat u ook workshops, masterclasses en lezingen kunt bijwonen. Er zijn demonstraties over filmen met AI en green screen, u kunt zelf dronevliegen in een grote sporthal of ernaar kijken, luisteren naar lezingen over interviewen in de praktijk en “Filmen is verhalen vertellen”, deelnemen aan een workshop “Korte film opnemen”, etc.

Iedereen is welkom en de **toegang is gratis!** Kom kijken of meedoen en neem vooral uw vrienden, kennissen en burens mee!

Vergeet ook ons **Opdrachtfestival** (“het cadeau”) niet!

1 november lijkt nog wel ver weg, maar vergis u niet, het gaat sneller dan u denkt!

Kortom, genoeg te doen in het najaar, maar eerst nog even vakantie. Ik wens u veel plezier!

Secretariaatspraak Warme zomer

- Annie Akerboom -

Nederlanders staan bekend te praten over het weer. Er mankeert volgens ons vaak wat aan en hebben er meestal wel kritiek op.

Hoewel de meesten onder u verlangen in de zomer met mooi weer, vooral als je op vakantie gaat. Het was niet voor niets dat jaren geleden veel mensen het vliegtuig namen om naar warmere oorden te reizen om zeker te zijn van de zon en de zee.

Sinds de zomers de laatste jaren in Nederland ook aanzienlijk warmer worden tot tropische temperaturen, verandert het gedrag van de mens.

De animo naar warmere landen lijkt af en te nemen, met name de strandvakanties.

De hitte die daar zomers heerst, is bijna niet uit te houden.

Je wordt er sloom van en hebt minder energie. Dus probeer je zo rustig mogelijk aan te doen door een siesta te houden. Maar op vakantie wil je juist dingen ontdekken en op onderzoek gaan.

Nederlanders zijn (nog) niet gewend aan de temperaturen en zoeken naar koelte.

Voor de mensen die moeten werken zonder airco zijn deze tropische dagen erg pittig. Zij hopen dat er door het bedrijf een aangepast tropenrooster ingezet gaat worden.

Maar vooralsnog blijft de zon een beter alternatief dan werken achter elkaar regen en wind.

Dus geniet van het mooie weer en als de clubavonden in het najaar weer opstarten is het zonnetje zeker minder warm.

Tips:

Zaterdag 12 september: Masterclass van Auke de Witte in Heiloo (zie ook het artikel van Niek Mannes op bladzijde 4).

Zaterdag 24 oktober: NOVA Filmdag. Een dag vol filminspiratie en workshops in Huis van Eemnes in Eemnes. (zie ook de agenda op de volgende bladzijde en/of kijk op de website van de NOVA bij “agenda”).

Agenda activiteiten 2026

datum:	activiteit:	locatie:
30 augustus t/m 4 september	UNICA 2026 Voor info zie NOVA website	Lugano Zwitserland
Zaterdag 12 september 14:00 – 16:30 uur	Masterclass Auke de Witte Van idee tot filmproductie Zie het artikel van Niek Mannes op de volgende bladzijde hoe je je kunt aanmelden.	Theater de Beun Willibrordusweg 2, 1851 HB Heiloo
Zondag 4 oktober Zaal open 9:30 uur	Amateur Speelfilm Festival (ASF) Duin- en Bollenstreek	Cinema Floralis Floralisplein 69, 2161 HX Lisse
Dinsdag 6 oktober 20:00 – 22:30 uur	In de Hoofddrol Regisseur-cameraman Maarten Bun	Clubhuis Amfi 66 Michiel de Ruyterstraat 95 2182 XM Hillegom
16 t/m 18 oktober	CineNOVAweekend	Hotel Witte Bergen Amersfoort
Zaterdag 24 oktober	NOVA Filmdag. Gratis toegang voor leden en niet-leden. Een dag vol inspiratie met diverse workshops, actief deelnemen aan activiteiten, films kijken en informatie ontvangen over films. Laagdrempelig en uitdagend.	Huis van Eemnes Noordersingel 4, 3755 EZ Eemnes
Zondag 1 november 13:30 uur	Opdrachtfestival Thema: Het cadeau	De Stoomhal Pakhuisplein 44, 1531 MZ Wormer
Zaterdag en Zondag 21-22 november	NOVA Filmgala Gratis toegang voor NOVA leden	Beeld en Geluid Hilversum
November datum nog niet bekend	Gedelegeerdenvergadering	Zoommeeting

Meld je aan voor de Masterclass van Auke de Witte op 12 september

- Niek Mannes -

De Masterclass “Van idee tot filmproductie” is **niet alleen boeiend maar ook leerzaam**.

Auke heeft veel ervaring met het maken van prijswinnende speelfilms. Hij gaat uitleggen hoe hij dat voor elkaar gekregen heeft. Ook dit jaar heeft hij een nieuwe speelfilm uitgebracht die zal worden vertoond op het NOVA Filmfestival in Beeld en Geluid.

Tijdens deze Masterclass zal hij twee van zijn laatste films laten zien en het hele proces van totstandkoming bespreken. Er wordt daarbij ook ingegaan op de casting van de acteurs, spel- en beeldregie. Aan de hand van een korte “making of” krijgt men een beeld van hoe het er op de set aan toe gaat.

Natuurlijk zal er volop gelegenheid zijn voor het stellen van vragen.

Deze Masterclass vindt plaats op zaterdag 12 september 2026 van 14:00 tot 16:30 uur in Theater en Filmhuis de Beun in Heiloo. De entree voor NOVA leden bedraagt € 5,00 en voor niet leden € 10,00.

Zet de datum in je agenda en meld je aan!

Door een bankoverschrijving naar NL09ABNA 0589 5324 48 t.n.v. N. Mannes, met vermelding van emailadres en aantal personen wel/niet NOVA lid.

Nieuwe website & Passie voor film

- Mart Pot -

Even een algemeen bericht van Filmgroep Zaanstreek.

We hebben in 2025 van de oude filmclub Zaanstreek Noord, een waardig afscheid genomen.

We zijn begin 2026 bezig geweest met het opzetten van de nieuwe vorm, Filmgroep Zaanstreek.

We hebben nu met 3 deelnemers binnen deze Filmgroep. En dat is prima. Snel beslissen, snel uitvoering geven aan projecten. En we kennen elkaar heel goed.

Op deze wijze denken we dat we onze hobby goed kunnen uitoefenen.

Er is inmiddels een website: www.filmgroepzaanstreek.nl

Het is een website met korte uitleg, wie we zijn en wat we doen en een promo filmpje. Op deze wijze kunnen we snel zichtbaar maken wat we doen.

Lees verder op de volgende bladzijde

Passie voor film, maar geen filmschool? Zo kom je tóch verder!

Voor veel bevroegen amateurfilmers is de liefde voor het maken van beelden enorm, maar ontbreekt een formele filmopleiding. Betekent dit dat je ontwikkeling stil hoeft te staan? Zeker niet! De drang om jezelf te verbeteren en je producties naar een hoger niveau te tillen, is vaak de allersterkste motor.

Let wel, dit geldt natuurlijk niet voor iedereen. Als je tevreden bent met wat je nu kunt, is dat vanzelf ook prima. Maar wil je jezelf verbeteren dan zul je je op latere leeftijd moeten openstellen voor een vorm van studie. Hoe doe ik dat?

- **Praktijkgerichte workshops:** Door gerichte (korte) cursussen te volgen, leer je snel nieuwe technieken bij. Denk aan masterclasses over belichting, geluidsnabewerking of het schrijven van een ijzersterk scenario. Maar ook het volgen van de aangeboden workshops van NH63 of de NOVA, zijn een goede wijze van scholing. Zo komt 12 september Auke de Witte naar Noord-Holland. Deze Masterclass vindt plaats op zaterdag 12 september van 14:00 tot 16:30 uur in Theater en Filmhuis de Beun in Heiloo. De entree voor NOVA leden bedraagt € 5,00 en voor niet leden € 10,00. Zo was ik onlangs bij twee workshops. Een over kunstvorm en AI omgezet naar film. Het klinkt wat abstract en dat is het ook. Ha Ha..., maar wat heb ik veel geleerd. En dat allemaal omringd met mensen die soms veraf staan van film. Een dichter die haar gedichten wil omzetten naar AI-film, etc. De andere was van Joren Molter (een filmmaker) die een workshop gaf over inspiratie in de film. Met uitleg over zijn laatste film “Nuclear Boy”.
- **Filmfestivals bezoeken:** Lokale en regionale filmfestivals zijn dé plek om onmisbare inspiratie op te doen. Je ziet niet alleen wat andere onafhankelijke makers creëren, maar je leert ook hoe het publiek reageert. En dan vooral festivals die buiten onze eigen omgeving worden georganiseerd. Dan zie je heel andere films.
- **Netwerken en kennis delen:** Op festivals en tijdens workshops kom je in contact met gelijkgestemden. Door in gesprek te gaan en ervaringen uit te wisselen, leer je vaak net zoveel als uit een tekstboek.

Kortom: je hebt geen duur diploma nodig om een betere film te maken. Met de juiste drive, een open blik en een bezoek aan de juiste evenementen kom je een heel eind! Dus voor wie wil is er voldoende te beleven en te leren. **Erop uit! Bezoek festivals!!!**

Hoe reilt en zeilt

- Joep Hanssen -

Voor de clubavond van 23 april jongstleden was als onderwerp gepland: “Met ChatGPT een clubfilm maken”. Het bestuur was van mening dat onze leden, hoewel de meesten reeds enige tijd pensioengerechtigd zijn, zich niet zullen onttrekken aan de voortgang en ontwikkelingen op digitaal gebied. We gingen dus een clubfilm maken met de hulp van AI. En onder leiding van Hans Wildenburg, die niet alleen waakt over onze clubkas, maar ook op filmtechnisch gebied zijn mannetje staat, gingen we aan de slag.

Persoonlijk was ik al gauw de weg kwijt door alle ter zake doende termen en uitdrukkingen die mij om de oren vlogen. Maar goed, de basis was gelegd.

Zoals ik al schreef in het verslag van de clubavond van 7 mei jongstleden, kwam ChatGPT na een aantal pogingen met een voor ons allemaal goed uitvoerbaar scenario, gebaseerd op het door NH'63 opgegeven thema voor het Opdrachtfestival:

“Het cadeau”. Het kreeg de titel “Het geschenk”. Wel, Shakespeare zei het al in zijn tijd: “What's in a name?”. In ons moderne taalgebruik spreken wij van synoniemen. Een kort scenario

voor een film van ongeveer 10 minuten.

Lees verder op de volgende bladzijde

Vervolg van de vorige bladzijde

De taken werden verdeeld, zowel voor de filmcrew (camera's, geluidshengel, regie) als anderzijds zoals: wie zorgt voor de benodigde acteurs, wie doet de montage en dergelijke.

Ook werd er een clubavond gebruikt voor het uitgebreid uittesten van de geluidshengel. Het hanteren van dit filmattribuut werd mij als taak toebedeeld.

Kortom eenieder was druk bezig met de voorbereidingen om (zelfs in de vakantietijd plannen van draaidagen) de nodige werkzaamheden te verrichten met in het verschiet, goed voor de dag te komen tijdens het Opdrachtfestival van NH'63, dat op 1 november aanstaande zal plaatsvinden.

Ondanks de goede inzet van de leden, verliep niet alles zoals we hadden gepland. Enerzijds vielen twee leden weg in verband met medische problemen, anderzijds trok een aantal leden de wijde wereld in voor een welverdiende en reeds voortijdig geplande zomervakantie. Dat is weer een voordeel van het reeds gepensioneerd zijn. Je bent niet zo streng gebonden aan bestaande vakantieperiodes. Ook het werken van acteurs liep niet van een leien dakje. Hierdoor kwamen de geplande draaidagen (30 juli met een uitloop naar 6 augustus) helaas vooralsnog te vervallen.

Hoe het nu verder moet? Ik kan er nu nog niets van zeggen. Een aantal van onze leden heeft een marineachtergrond. En die hebben in hun diensttijd geleerd wat improviseren is. Ik ben alleen bang dat we pas verder over onze plannen kunnen spreken na de voor de club vastgelegde vakantietijd. Op 10 september aanstaande zit die tijd er op en komen we weer met z'n allen bij elkaar voor de opening van het najaarsseizoen. We hebben weliswaar een paar slagen verloren maar nog lang niet het hele gevecht!

Waarvan acte.

En de prijs is voor...

- Ger Mijnen -

Gedurende "het seizoen" komt de filmclub waar Lisette al heel lang lid van is, om de twee weken bij elkaar.

De club van in totaal 23 leden bestaat voornamelijk uit mannen die de middelbare leeftijd al voorbij hebben zien gaan, de meesten met pensioen.

Samen met een andere metgezellin, vormt Lisette de vrouwelijke bijdrage aan de club.

Meestal staan ze samen tijdens de pauze achter de bar, niet zozeer een verplichting, want het is bijna altijd gezellig, zo'n klein half uurtje pauze.

Deze rolverdeling is min of meer toevallig ontstaan, maar bevalt de leden uitstekend.

Lisette was ook niet meer zo piep, maar toch een van de jongsten en kon als zodanig altijd op warme belangstelling rekenen van de overige leden.

Terwijl de mannen urenlang konden kletsen over montage technieken, sluitertijden, framerate, de nieuwste 4K-lenzen en de mechanische perfectie van hun statieven, deed Lisette meestal de bartaken, ook om ervoor te zorgen dat aan het eind van de avond de kas klopte en de zaak netjes werd achter gelaten in het buurthuis.

De mannen namen haar voorheen, als het op filmgebied aankwam, niet echt serieus.

Maar daar is de laatste jaren verandering in gekomen...

Ze vonden haar aardig, beslist, en ze zorgde voor een frisse dynamiek in de club en voerde de gezelligheid op tijdens de avonden in de donkere wintermaanden.

Maar film technisch zagen ze haar als een hobbyist. Totdat de herfst aanbrak en het jaarlijkse clubfestival weer voor de deur stond.

Lees verder op de volgende bladzijde

Elk jaar opnieuw pakten de mannen groots uit. Een van de leden had een professionele drone voor weidse natuuroptnames, waar dan ieder clublid indien gewenst gebruik van kon maken, het echte clubgevoel dus.

Bob schreef ingewikkelde scenario's vol plotwendingen en zette als het moest zijn hele familie in als figurant vaak met het gebruik van een uitgebreid arsenaal van rekwisieten.

Eigenlijk gaven ze best een kapitaaltje uit aan mooie en steeds ingewikkeldere apparatuur om de perfecte, haarscherpe Hollywood-look na te bootsen.

Want ja, een hobby mag wat geld kosten.

Lisette deed het anders. Zij filmde gewoon met haar compacte systeemcamera en een eenvoudige externe microfoon. Terwijl de mannen bezig waren met de techniek, was Lisette bezig met de mensen.

Elk jaar in de tweede week van november was er de clubwedstijd avond.

Reeds lang voor het zomerseizoen werden met het bestuur en de clubleden de onderwerpen besproken waarover de (club)films zouden moeten gaan.

De jury bestond uit leden van bevriende clubs uit de provincie, die wel de nodige ervaring hadden met het beoordelen van de filmische werkstukken. Oude rotten in het vak, zeg maar.

Tijdens de avond van de clubwedstrijd zat de zaal bomvol. De filmers zelf waren er natuurlijk, maar sommigen hadden ook hun partners mee, of andere aanhang.

De inzendingen van de mannen flitsten voorbij: indrukwekkende actiescènes, visueel perfecte landschappen, korte documentaires of mooi gemaakte korte speelfilms.

De technische scores van de jury waren hoog.

Als laatste was de film van Lisette aan de beurt.

Dit jaar had ze een korte documentaire gemaakt over de bijna tachtigjarige bloemenkoopman op de hoek van de straat, die na vijftig jaar zijn kraam annex winkel ging sluiten.

Er waren geen spectaculaire dronebeelden of flitsende montages. Wel waren er intieme close-ups van doorwerkte handen, de melancholie in de ogen van de oude bloemenman, de entourage van het winkeltje, zoals de geëmailleerde ijzeren bloemenemmers, de smoezelige inpaktafel en de verfomfaaide chip betaalautomaat.

Maar bovenal de oprechte emotie van de buurtbewoners die afscheid kwamen nemen, sommigen met de tranen in de ogen.

Toen het scherm zwart werd, bleef het secondenlang doodstil in de zaal. Daarna barstte een klaterend applaus los. Bij sommigen van de aanwezigen, die de bloemenman hadden gekend, kon je de emotie aflezen van hun gezichten.

De jury hoefde niet lang na te denken. Voor het derde jaar op rij ging de clubbokaal naar Lisette.

Haar film miste misschien de special effects, maar bezat iets wat de mannen met al hun dure apparatuur niet konden kopen: een ziel, een hart.

Meerdere leden keken naar de glimmende beker in Lisettes handen, ze gunden het haar van alle kanten, maar waren toch verbaasd dat ze zelf de emotie in hun films weer hadden laten liggen, ondanks montage trucages en best wel mooie en unieke natuuroptnames.

Frits nam een slok van zijn wijntje en schudde glimlachend zijn hoofd. "Volgend jaar", fluisterde hij tegen Bob, "vragen we haar of ze ons les wil geven."

De winnende film van Lisette droeg de titel "*De Laatste Bos*". De documentaire duurde slechts twaalf minuten, maar liet de zaal achter met ademloze bewondering. Lisette had de essentie van het verhaal gevangen door te focussen op drie krachtige elementen:

De openingsscène: het ritme van de ochtend.

Lees verder op de volgende bladzijde

De film begon in het holst van de nacht, om vier uur 's ochtends. Terwijl de rest van de stad sliep, filmde Lisette bloemenkoopman Gerard op de bloemenveiling.

- **Het beeld:** geen felle lichten, maar het rauwe, sfeervolle tl-licht van de veilinghal. Lisette hield de camera laag, waardoor de enorme karren vol kleurrijke bloemen monumentaal overkwamen.
- **Het geluid:** het herkenbare, ritmische rollen van de karren op het beton, gecombineerd met de zware ademhaling van de tachtigjarige Gerard.

Het contrast: techniek versus gevoel

Waar de mannen van de filmclub hun camera's strak op statieven zetten, filmde Lisette veelvuldig uit de hand, of hooguit met haar schouder statief, dat ze meestal bij zich had. Dit gaf de film een intieme, bijna ademende dynamiek.

De "klassieke" (wat oudere) juryleden kunnen dit vaak niet waarderen, maar het is in de moderne filmtechniek steeds meer gebruikelijk. Eigenlijk aangewakkerd door de vele vloggers.

Lisette heeft dat heel goed opgepikt;

- De focus: Lisette negeerde de verre overzichten en koos voor extreme close-ups. Het publiek zag de diepe groeven in Gerards gezicht, de aarde onder zijn nagels en de tederheid waarmee hij de steel van een beschadigde roos rechtboog.
- De verhaallijn: Er was geen verteller. Gerard praatte rechtstreeks tegen de camera alsof hij tegen een goede vriend sprak. Hij vertelde over zijn overleden vrouw, die vroeger altijd de administratie deed, en hoe de kraam zijn enige overgebleven connectie met de wereld was.

De climax: De allerlaatste klant

Het emotionele hoogtepunt van de film vond plaats om vijf uur 's middags op zijn allerlaatste werkdag. De zon ging langzaam onder, wat zorgde voor een natuurlijk, warm strijklicht over de bijna lege bloemenwinkel.

- **Het moment:** een klein meisje uit de buurt kwam aanlopen met haar moeder. Ze kocht met haar eigen zakgeld één enkele tulp voor Gerard om hem te bedanken.
- **De montage:** Lisette liet de camera hier secondenlang simpelweg draaien, zonder harde knips. De kijker zag de verbazing op het gezicht van de oude man, gevolgd door een breekbare, dankbare glimlach waarbij zijn ogen vochtig werden.

De film eindigde met het dichtslaan van de achterdeuren van Gerards oude bestelwagen. Het starten van de dieselmotor en het weggrijden in de bijna lege straat, waarna het beeld langzaam zwart werd. Lisette bewees hiermee dat een geweldige film niet draait om de resolutie van de lens, maar om de scherpte van de blik op het menselijk drama.

Kookpunt

- van de redacteur -

Een tijdje geleden was onze Filmclub IJmond bezig met de voorbereidingen van de film met het thema "Het Cadeau" voor het Opdrachtfestival van NH'63.

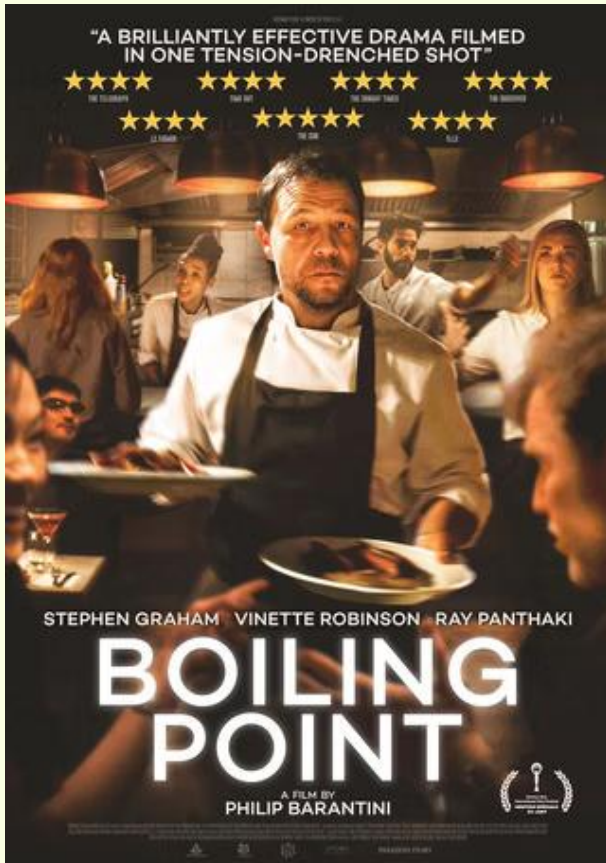
Lees verder op de volgende bladzijde

Vervolg van de vorige bladzijde

Een van de aanwezigen zei toen dat we niet moeten onderschatten wat voor tijd het maken van een speelfilm kost, ook al is het maar een korte film. Een ander meende optimistisch dat, als het draaiboek eenmaal klaar is, het moet lukken de opnamen, de montage en de vertoning allemaal op dezelfde dag te realiseren. De anderen keken hem wat meewarig aan.

Maar, ik zag onlangs op de tv de film “Boiling Point”. Het is een film van bijna anderhalf uur uit het hectische bestaan van een chef-kok, die op een drukke avond vlak voor Kerstmis wel heel veel borden in de lucht moet zien te houden in zijn chique restaurant in Oost-Londen.

En werkelijk alles komt voorbij.

Een inspecteur die van alles controleert, de komst van een ster-kok met wie de chef-kok ooit samenwerkte, maar nu geld van hem eist en de aanwezigheid van een bekende culinaire criticus. Conflicten in de keuken, huwelijksproblemen, alcoholisme, onwillige werknemers, een agressieve racistische gast, een allergische reactie van een van de gasten en nog veel meer op deze zenuwslopende avond.

En geloof me: deze “helletocht” is in één lange, ononderbroken, soms adembenemende, take gefilmd.

En dat niet in een studio, maar in een echt restaurant.

Ik heb wel vaker films gezien die “zogenaamd” in één take waren opgenomen, maar daarin had men kunstgrepen toegepast, zoals plotseling een vals beeldje tussen de opnamen, maar bij deze film is het echt één take.

En dat vergroot de toch al aanwezige hectiek alleen nog maar nog verder.

Het opnemen van de film heeft dus slechts anderhalf uur geduurd, er hoefde niet te worden gemonteerd en hij kon gelijk worden vertoond. Dat alles had in één dagdeel gekund.

Nu zul je waarschijnlijk niet snel een dergelijke film maken, maar wat kun je hier wel van leren?

Bereid je degelijk voor, laat de acteurs hun rollen goed kennen, zorg ervoor dat de camerastandpunten duidelijk zijn, enz. Kortom: zorg ervoor dat alles 100% klaar is voordat je met de opnamen begint, zodat in ieder geval de opnamen vlot verlopen.

En geef je op voor de Masterclass van Auke de Witte.

